Estomihi
J2, 1-12
14.2.2021

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.
Milosrdenství vám a pokoj i láska budiž rozmnožena.

Introit:

Aj, Bůh silný spasení mé, doufati budu, a nebudu se strašiti;
nebo síla má a píseň má a spasení mé jest Bůh Hospodin.
I budete vážiti vody s radostí z studnic toho spasení.

Píseň: 614

Čtení: Ex19, 16-24

Píseň: 140

Kázání: J2, 1-12

Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Rytmus vyprávění se mění. Ode dne, kdy svědek Jan představil Ježíše jako Syna Božího a Mesiáše, uplynula nějaká doba. Tři dny leží Lazar v hrobě. Třetí den Ježíše nenalezli v hrobě. Tři dny též uplynuly od toho, kdy byl chrám-příbytek Boží zbořen a postaven nový vzkříšeným Ježíšem.

Ale nepředbíhejme událostem. Ježíš je hostem na čísi svatbě. Nalézáme jej tam s jeho učedníky. Ježíš se nachází někde, kde bychom jej nečekali. Možná, kdyby byl v synagoze nebo v chrámu, to by se hodilo na zbožného pravověrného rabiho, ale na svatbě?

Ježíš je na svatbě jako host. Je zde i jeho matka. Zřejmě má nějakou pořadatelskou funkci, když sleduje stav vinných zásob. Možná ženich špatně odhadl množství vína na svatbu. Možná, že svatebčané mnoho pili. Faktem je, že došlo víno.

Víno se nepije na žízeň. Víno na svatbě přispívá k radosti a veselí. Bez vína na svatbě je to smutné. Zažila jsem to. Bez vína se radost, veselí nějak utlumí. Hosté se začnou vytrácet. Co je do svatby, kde není radost? Co je do světa, který se neraduje? Co je do člověka, který místo radosti zažívá zármutek a smutek?

Vína nemají. Jako by matka Ježíšova chtěla zachránit situaci. Jako by Ježíšova matka poznala, že ze svatební hostiny uniká radost. Jako by Ježíšova matka rozpoznala, že jediný, kdo může tuto situaci změnit, je Ježíš. Proto se obrací na Ježíše a nikoli na správce hostiny nebo ženicha.

Co mně a tobě ženo? Ještě nepřišla hodina má. (kr.) Jako by Ježíš ani s matkou nemluvil. Proč nazývá Ježíš tak necitelně svou matku ženou? A jaká hodina má přijít?

Ježíš a jeho Otec v nebesích jsou jedno. Ježíš je to Slovo, které se stalo tělem. Přebývá mezi námi, ale zároveň je se svým Otcem v nebesích.

Jeho matka stojí oběma nohama ve světě, ve kterém žijeme my. Jeho matka je pouhý člověk, který – tak jako Ježíš – byla pozvána na svatbu.

Svět Ježíše Krista je světem, do kterého jsme zváni jako na hostinu. Ten lidmi pozvaný host Ježíš se stává hostitelem. Ti, kteří pozvali Ježíše na svatbu, netušili, kdo k nim přišel.

Ano, svět jej nepoznal, přesto se začal a začíná odpočítávat čas, kdy nastane Ježíšova hodina. Celé lidské dějiny se vešly a vejdou do jedné jediné hodiny. Hodiny, kdy na kříži umírá Ježíš. Umírá, aby proměnil svět. Umírá, aby nám zde přes bolest zachoval radost vzkříšení.

Matka Ježíšova, i když je jenom ženou, rozpoznala něco z umění svého Syna. *„Což by koli vám řekl, učiňte.* Máme bezhlavě činit, co nám Ježíš říká? Jaká nesmírná víra ženy, která věří v Božího Syna! Kolik remcání někdy máme, když máme činit to, co činil Ježíš? Kolik výmluv, abychom nemuseli činit to, co činí Ježíš?

Nádoby na kultické očišťování jsou prázdné. Jak symbolické! To, co mělo sloužit k obnově vztahu s Bohem, je prázdné. Mojžíšův zákon, který se snažil napravit vztah s Bohem, je pouhou tíží a neradostným plněním, když nepočítá s milostí a láskou.

I dí jim: Nalévejtež ji, a neste vrchnímu správci svatby. Mohli bychom též přeložit: navažte, tak jak se váže vody ze studny. Ano, Boží milost se váží z hluboké studnice Boží milosti a slitování.

Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali-vážili*, to věděli.* Jak bychom rádi věděli, jak se to stalo! Stalo se to v těch štoudvích, jak překládají kraličtí, nebo cestou ke správci, nebo správce byl tak ovíněn, že nepoznal, že pije vodu? To není podstatné. Podstatné je, že nastala radikální proměna něčeho, co se jen tak zaměnit nedá. Z vody nelze učinit víno, ze smrti nelze učinit život. Díky Ježíšovi se to však stalo. Díky Ježíšovi se proměnil zármutek v radost. Již nemusíme hořekovat nad světem a jeho zkaženostmi. Ženich Ježíš Kristus přišel, aby zachránil svatbu-svět, aby radost byla součástí života navzdory nedostatku, smutku a trápení, které nás na naší životní pouti potkává.

Ale ty zachoval jsi víno dobré až dosavad. Konec svatby s happy endem; dalo by se tak říct. V Božím království se zachovává víno až dosavad. To Ježíš proměnil svým životem, smrtí a vzkříšením náš vodnatý život. To Ježíš proměňuje náš svět, aby se z něho nevytratila radost. To Ježíš je ten, díky němuž se naše kamenná srdce stávají srdci z masa, bijící radostí.

Ježíš zasliboval nebesa otevřená a zjevenou slávu Boží. To zaznělo v předešlém kázání. Ano, pokud se necháme pozvat na svatbu Beránkovu, která se doposud odehrává všude tam, kde lidé jsou ve společenství pozvaných, kde si lidé naslouchají, odpouštějí a přes smutek svých životů prožívají plnost Boží radosti, tak tam se zjevuje Boží sláva. Znamení proměny, která přes skutečnosti tohoto světa vidí dál. Vidí na samý konec dějin, kde vítězem je ten Beránek tichý.

Píseň: 291

Poslání:

Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti.
Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce…
To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná.

Požehnání:

Milost Pána našeho a láska Boží budiž s vámi se všemi.

Píseň: 497